

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság a dr. Nyúzó Péter ügyvéd által képviselt **VidaNet Kábeltelevíziós Zrt.** (Budapest) felperesnek a dr. László Ildikó Katalin ügyvéd (1245 Bp. 5. Pf. 1036) által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (Budapest) alperes ellen versenyfelügyeleti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság felperes keresetét **e l u t a s í t j a .**

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az illetékes adóhatóság külön felhívására fizessen meg 16.500,-Ft (azaz Tizenhatezer-ötszáz forint) eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 20.000,-Ft (azaz Húszezer forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bíróságnál 3 példányban előterjesztett, a Fővárosi Ítéletábrához címzett fellebbezéssel lehet élni.

I N D O K O L Á S :

A perben a bíróság a következő tényállást állapította meg:

Alperes vizsgálatot indított felperessel szemben, annak megállapítására, hogy felperes megsértette-e a Grt. rendelkezéseit a 2008. szeptemberétől július 26-áig folytatott, a versenytársak szolgáltatásaival történő összehasonlítást tartalmazó tájékoztatási gyakorlatával.

Az eljárás során alperes a Mindszent körzetében alkalmazott felperesi reklámokat vizsgálta, amely során felperes az ottani kábeltelevíziós szolgáltató (Optanet Kft.) szolgáltatásával hasonlította össze a szolgáltatását. Így az eljárás tárgya annak értékelése volt, hogy felperes tárgyilagosan vetette-e össze saját akciós csomagjait helyi versenytársa csomagajánlataival, különös tekintettel a hűségperiódus meglétére és hosszára, és így annak árára.

Fővárosi Bíróság
3.K.32.396/2010/6.

A felperesi reklámtevékenység szórólapokon keresztül valósult meg, amelyeken kábeltelevíziós program összeállítást magába foglaló akciós kombinált csomagok kerültek összevetésre.

Az eljárás lefolytatását követően alperes a 2010. március 18-án kelt, Vj-095-019/2009. sz. határozatával megállapította, hogy felperes jogsértő összehasonlító reklámot valósított meg a 2009. február 15. és március 31. között Mindszenten tartott akciója során. Alperes kötelezte egyúttal felperest 500.000,-Ft bírság megfizetésére is.

A határozat indokolása szerint, bár a reklámmal szemben nem elvárás a minden részletre kiterjedő teljes körű termékleírás, ugyanakkor, ha egy tájékoztatás megjelenik, kiemel valamely lényeges körülményt, akkor azt pontosan kell tennie, nem elhallgatva a közlés helyes értelmezéséhez feltétlen szükséges tényeket.

Az adott termékek vonatkozásában a hűségnyilatkozat léte vagy hiánya lényeges körülménynek minősül, hiszen a hűségidőszak alatt a fogyasztó csak kedvezőtlen feltételekkel mondhatja fel a szerződést.

Felperes azzal, hogy elhallgatta az Optanet csomagoknak, illetve azok előfizetési idejének azon tulajdonságát, hogy azok hűségnyilatkozattól mentesek, nem tárgyilagosan vetette össze az érintett csomagokat és azok árait, megsértve ezzel a Grt. 13. § (2) bekezdésének d) és c) pontjait.

A határozat ellen felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte a határozat hatályon kívül helyezését.

A keresetlevél indokolása szerint az Optanet Kft. termékének nem lényeges tulajdonsága a termék igénybevételének időtartama, nem lehet megállapítást tenni arra, hogy milyen lenne az Optanet termék hűségnyilatkozattal, vagy határozott idejű szerződés esetén.

Felperes szerint nem volt olyan adat, amit valótlanul elhallgatott volna vagy valótlan tartalommal közölt volna.

Felperes szerint a szóban forgó kommunikáció minden megismerhető, a fogyasztói döntés szempontjából releváns, lényeges információt tartalmazott.

Sérelmezte még felperes keresetlevelében azon alperesi döntést, amellyel alperes elutasította felperes kérését az eljárás során az üzleti jelentés üzleti titokként történő kezelésével kapcsolatban. A per során felperes úgy nyilatkozott, hogy ezen alperesi végzést a keresettel támadni nem kívánja. (/6. sz. jegyzőkönyv 2. oldal, második bekezdés.)

Alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a határozat megalapozott és jogszerű.

A kereset **nem alapos**.

A **Grt 3. § i) pontja** alapján az összehasonlító reklám olyan reklám, amelyre közvetve vagy közvetlenül felismerhetővé tesz más, a reklámozóéval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató vállalkozást vagy ilyen vállalkozás által előállított, forgalmazott vagy bemutatott, a reklámban szereplő áruval azonos vagy ahhoz hasonló rendeltetésű árut.

Fővárosi Bíróság
3K.32.396/2010/6.

A **Grt 13. § (1) bekezdése** szerint az összehasonlító reklám

- a) nem sértheti más vállalkozás vagy annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egység megjelölése jó hírnevét,
- b) nem vezethet összetévesztésre a reklámozó és az azonos vagy hasonló tevékenységet folytató más vállalkozás, illetve annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése között,
- c) nem vezethet más vállalkozás vagy annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése jó hírnevéből adódó tisztességtelen előnyszerzésre, és
- d) nem sértheti más vállalkozás áruja, illetve annak a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpvt.) 6. §-ában rögzített jellemzői utánzásának tilalmát.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint az összehasonlító reklám

- a) kizárólag azonos rendeltetésű vagy azonos szükségleteket kielégítő árukat hasonlíthat össze,
- b) tárgyilagosan köteles összehasonlítani az áruk egy vagy több lényeges, meghatározó, jellemző és ellenőrizhető tulajdonságát,
- c) ha tartalmazza az áruk árainak összehasonlítását, köteles azt tárgyilagosan bemutatni,
- d) eredetmegjelöléssel rendelkező termékek összehasonlítása esetén kizárólag azonos eredetmegjelölésű termékekre vonatkozhat.

A **Grt. 28. § (1) bekezdése** szerint, ha a Gazdasági Versenyhivatal a 24. § (2) és (3) bekezdése, illetve a 31. § alapján jár el, eljárására a Tpvt-nek a Tpvt. III. fejezetének rendelkezéseibe ütköző magatartásokkal szembeni eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni a 29. § (1) bekezdésében a 30. §-ban, továbbá a 27. §-ban foglalt eltérésekkel.

A **Grt. 29. § (1) bekezdése** szerint a reklámozó az eljáró hatóság felhívására a reklám részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a reklámozó nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a reklámozót a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint a bíróság a 24. § (3) és (5) bekezdése szerinti eljárásában a reklám részét képező tényállítás valóságának bizonyítása a reklámozót terheli.

Helytálló következtetésre jutott alperes, amikor úgy értelmezte a jogszabályt, hogy egy összehasonlító reklám esetén a reklámozónak kell az összehasonlított áruk, termékek minden releváns tulajdonságát tisztázni és azokat megfelelő módon kommunikálni.

A hűségnyilatkozat léte vagy hiánya releváns lényeges feltétele az adott szolgáltatás igénybevételének.

Fővárosi Bíróság
3K.32.396/2010/6.

Egyértelműen megállapítható volt, hogy az Optanet Táltos díjcsomag előfizetésének az adott időszakban nem volt feltétele a hűségidőszak vállalása, amit az ÁSZF rendelkezése is tartalmazott, így tehát ez az információ felperesnek is rendelkezésére állt.

Felperes ezt az információt minden nehézség nélkül feltüntethette volna az adott reklámban, utalva arra, hogy az Optanet Kft. csomagja hűségnyilatkozat nélkül vehető igénybe. Ez a közlés megfelelt volna a törvény előírásainak.

Egyetértett a bíróság alperes azon következtetésével is, hogy amennyiben viszont felperes nem kívánta az Optanet áruja releváns elemének tekinteni a hűségnyilatkozat létét vagy annak hiányát, úgy jogszabályi alapját vesztette az összehasonlíthatóság, miután ebben az esetben az összevetés már nem azonos vagy hasonló rendeltetésű áruk között állna fenn.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy alperes a tényállást a megfelelő módon és a szükséges mértékben feltárta, majd annak alapján okszerű következtetések révén megalapozott és jogszerű döntést hozott.

Az illetékre és a perköltségre vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdésén, az 1990. évi XCII. tv. 43. § (3) bekezdésén, illetve a 32/2003. (VIII. 22.) IMrendelet 3. §-án alapul.

Budapest, 2011. február 23. napján.

dr. Mohay György s.k. bíró